

illud mysterium contigisse, cum facinus esset duodecim annorum. Utrinde claudicat conjectura, signante Evangelista 12. Christi annos: igitur juxta Auctoris supputationem, ut patet, Jesus in Jerusalem remansit vel anno 7. aetatis, vel 17. Sic alia & in alijs AA. praefatis majora inconvenientia: in quibus omnibus pro veritatis certitudine & firmitate; minime attendendum quid sentiant, sed quid sentiendum sit. Aberrant sane, qui infeliciter in sacris litteris ea se reperire posse confidunt; quibus sacrarum litterarum fides possit aliquatenus vel aliquomodo destrui. Divinos codices volvunt, sed loca sententiae suae inimica praevertunt, & ea tantum observantes annotant, unde aliquid opinioni suae consentaneum futiliter judicant. Quid ad haec? Respondeant: Non est dubium de 12. annorum tempore, remanente Jesu in Jerusalem, cum ex Luca infallibiliter constet; sed de tempore, quo Jesus habebat duodecim annos. Profecto. Tædet igitur quod cavillationibus & hi & illi removeantur à computo universalis Ecclesiae; quo juxta illorum sententias discordantes gesta Christi apud illos vel sint antequam natus, vel per longissimum tempus à nativitate. Distat tempus ultimae opinionis à prima, ann. 3244. Quis sustinebit fomina vigilantium! Hi vero (inquit Josephus, 1. contr. Apion.) cum quaedam aliter scriberent quam alij; tunc se putabant, omnium veraciores ostendi. Futilis sane subtilitas, & incuriosa curiositas. Modò non eget Ecclesia novis calculationibus.

25 Verum dices: Quare eodem naveo & incertitudine calculationem Dionysij laborantem, sequimur? Conformari Ecclesiae statuimus. Hæc erit (quousque constet veritas ex sacra pagina, vel revelatione divina) directa via, & plana, ita ut stulti non errent per eam; quin novitas prisorum ac recentiorum doctorum nos arde compellat, ut tot sæculis receptam supputationem relinquamus. Hæc enim confecta est à Dionysio Exiguo (Benedictina in infantia Religionis, sub Justiniano Imperatore) Synchro Casiodori, cui familiaritate & eruditione multigena fuit conjunctus. Hic quem Ecclesia sequitur natale Christi signat à condito orbe, ann. 4053. Ab v. c. 753. Aliud est verus ortus Christi, aliud æra Christiana. Christi ortus in fine anni labentis, nimirum die 25. Decembris: æra verò Christiana in principio anni sequentis, Kalend. scilicet Januarij, quo die Jesus post dies octo à nativitate fuit circumcensus: quapropter æra Christiana incipit ann.

Ortus Christi & æra Christiana.

4054. ab orbe condito; licet ex calculatione Hebræorum & Vulgata, ut vidimus, minor numerus supputetur, & ex 70. Interpret. major. Unde Ecclesia utramque sequitur: Dionysij juxta Hebraicam traditionem ad æram communem: 70. Interpret. in Martyrologio Romano. Quomodo ita disita sit supputatio Rabbiorum à numero annorum à 70. Interpret. signatorum, declarat Isaac Vossius. Nescio, an verum sit, quippe tantummodo cogitatio, sine auctoritatis fulcro. Hebraei (inquit in Canon. Chronologic. cap. 23.) post adventum demum Christi, & præcipue post eversum Jerusalem, in odium Christiana religionis, altera contractior æra introducta fuit. Tum demum Judæi chronologiam suam mutilaverunt; & de codicibus suis amputaverunt annos, 1440. Tum quoque alijs prævis interpretamentis mensuram temporis accidere conati sunt ita ut ætatem mundi totis bis mille annis mutilaverint; eò nempe, ne Christus advenisse, videretur: quamvis Christianos, qui proximè subsecuti Apostolica tempora, Justinum Martyrem, Irenæum, aliosque non fugerint ista Judæorum corruptela; &c. Illorum perfidiam urgebant Danielis hebdomadæ. Hujusmodi cogitatio suffragatur calculo 70. Interpretum: equidem castratis ex sacris codicibus 2000. annis; nil mirum, quòd ad quinque millia Hebraica non perveniat calculatio ab orbe condito usque ad Christi nativitatem. Ex ipsis enim Josephus, ut vidimus sup. quinque millium annorum historiam scripturum se, fatetur.

De Mensibus.

DE Anno & Mensibus egi satis, Tom. 3. Tautolog. 8. à n. 34. hic tantum in propositum notanda, quæ pro illis in hunc locum meditanter omisi. Menses juxta Censorin. de Die Natal. cap. 5. & Macrob. 1. Saturnal. à cap. 13. sunt civiles, qui dicti etiam Forenses; & Naturales, sive Coelestes. Civiles, quos quæque civitas, Genive ex publico instituto observat: ut Romani à Kalendis in Kalendas, Hebraei à Neomenia in Neomeniam, Græci à Numenijs in Numenia, hoc est, ab ingressu Solis in coeleste Signum, exitum usque, seu ingressum in aliud. Menses Naturales dividuntur in Lunares & Solares. Solares sunt à puncto, quo Sol percutit Zodiaci Signum, quousque lustrat Signum sequens & illustret. Unde quia in alijs plus, in alijs minus mo-

Menses civiles & Naturales.

Lunares & Solares.

ratur; modò 31. modò 30. dieb. Mensis constituitur. Lunares bifariam accipiuntur, Periodicè & Synodicè. Periodicus Lunarum Mensis est illud intervallum, quo Luna decurrit suum orbem dieb. 27. hor. 7. minutis 4. & secundis, sive minutis 7. Synodicus, est illud spatium, quo Luna à Sole recedens, illum asequitur, constante intervallo dieb. 29. hor. 12. minut. 44. & secund. 3. Ex hoc calculo conficitur annus tam Solaris, quam Lunarum. Annus Lunarum est cursus Lunæ 12. Menses naturales completis; sicut Solaris, cursus Solis totum Zodiacum lustrantis. Utriusque luminaris lustratio fit per suam eclipticam cursu & conversione. Totus Lunæ cursus (quo constat Lunarum annus) conficitur spacio dieb. 354. hor. 8. minut. 48. ac circiter 38. secund. Solis gyrus fit spacio dieb. 365. hor. 5. minut. 49. Siccine utriusque Planetæ cursus dicitur Annus Astronomicus. Ad Petavium de Doctrin. tempor. lib. 4. cap. 36. Prætermitto annum Tropicum Solarem, incipientem ab uno ex quatuor cardinibus annis Solstitiorum & Equinoctiorum: illorum, Sole stante in tropico Canceri & Capricorni; horum, in Signis Arietis & Libræ. Hinc aliquorum error, annos Prisorum trium duntaxat mensium autumantium. Vid. Petav. ibid. n. 30. Nos ex professo die 21. Mart. cum inventionibus Antiquorum in designatione quatuor temporum.

Lunaris periodicus, & synodicus.

Quis Solis & Lunæ Annus Astronomicus?

2 His igitur liquet, primum diem Solarium Mensium (conficientium Astronomicum Annum) esse ipsiunmet, quo Sol ingreditur singula Zodiaci Signa: etiamque diem primum Mensis Lunarum, esse punctum illud, quo incidit Synodus Solis & Lunæ; quæ dicitur Luna nova, seu Neomenia. Synodus hæcincine quolibet die cujuslibet Mensis potest incidere: tuncque apud quos Novilunium Mensis exordium, erit Mensis primus dies. Apud Nos aliter. Non enim semper (ait Alphragan. in Astronom.) initium Mensis & conspectus novæ Lunæ contingit in eundem diem: neque hoc fit, nisi tractu temporis ambo inter se aquantur. Quæ de causa statio Solis tempore Josue, facta dicitur à Rabb. Josè (apud Cunæum, de Hebr. Republ. lib. 3. cap. 4.) Kalend. Nisan, in ipso æquinoctio: igitur tunc (si æquinoctium die 21. Mart.) fuit Neomenia, sicut nobis 21. in quo æquinoctium. Similiter ejusdem Mensis die 10. dicemus mortuam fuisse Mariam, sororem Moysis; quamvis Josephus, 4. Antiq. cap. 4. signet mortem

Luna primæ. Utrumque verum, igitur die decima fuit novilunium.

3 Inquires obiter, quomodo à populo sancto ad temporis amulsim celebrabatur Neomenia; cum inæqualiter in cursu procedat Luna quoad nos, signantes uno mense, 29. Lunæ dies, in alio, 30? Astronomicè enim Lunæ cursus in quovis Mense, ut vidimus, num. 1. constat dieb. 29. & hor. 12. Sciendum, apud Hebræos nonnunquam 12. horas Lunæ præcedentis, reijci in sequentem mensum: quod quidem prudentissimè decretum, ut ritè adimpleretur lex de Neomeniæ sacrificio præscripto, Numer. 28. à v. 11. Noste in tempesta contingere quibat Novilunium, horaque importuna in sacrificiorum ritus & tempus: tuncque licet micaret Luna nova; quousque lux esset, & tempus decretum in lirationem, nec sacrificia fiebant, nec alia à lege mandata. Indicatur Eccli. 43. 7. A Luna (dicitur) signum diei festi. Maluenda: Etiam à Luna signum festivitatis. Si signum, præcedebat profecto; ita ut cum tempus opportunum adesset, per sacra celebraretur Neomenia. Quare quum Sacerdotes tubis clangebant, uti dicemus §. seq. num. 8. in Novilunio; non fiebat, quia illotunc Novilunium, sed quia sequenti die, seu luce perficiendum sacrificium Neomeniæ, cujus signum erat Novilunium. Ita, si intempetivè incidebat nova Luna: in autem, omnia perficiebantur juxta temporis ordinem. Creperum omnino, an Neomenia celebranda, numerando tempus à conjunctione, seu synodo Lunæ; an verò ab apparitione? Dici poterat, à tempore quo videbatur in celo; vesperè, die tertio à conjunctione; tuncque fieri signum diei festi, ministris Tabernaculi aut templi tubas resonantibus; quin aliquid detraheretur temporis in mensis adæquationem: etenim eadem distantia à synodo Lunæ in synodum, ac à visione in novæ visionem. Ita Stephan. Menoch. 3. de Republ. Hebr. cap. 2. quæst. 2. Hoc intelligendum de Luna jam tridua, non ephemera: alias si prima tunc dies de illa diceretur; cum Phase (celebrandum die 14. Martij) incideret in 16. vel 17.

Quo tempore ab Hebræis celebrata Neomenia?

4 Mensem nostrum seu Romanum fecant, quamvis non totaliter, duo Signa Zodiaci: etenim si Sol Arietem non ingreditur nisi post transactos 20. dies Martij; necessariò lustrabit Pisces, quousque percutiat radijs Arietem. Potitur enim Martius notat radijs Arietis influxu; quapropter ejus Signa dicuntur: igitur diebus, quæis Martij constat, successivè Sol lustrat utrum-

Mensem Romanum fecant duo Signa.

trumque Signum; ut in Mensium singulorum Isagoge notabimus. Aliter in Græcorum Mensibus, quippequam sicut Hebræi in computum habent ductricem Lunam; illi in calculum Mensium, observant Solis ingressum in Signa. Quare dies qui nobis 20. Januar. Græcis erit dies primus; quia tunc Sol incipit lustrare Aquarium. Victoria Græcor. ad Plataas de Pertis (horum duce Mardonio) 1. p. Rationar. tempor. lib. 3. cap. 5. signatur à Petavio die 3. Bedromionis, Septembris die 25. Optimo prorsus calculo, igitur Græcis primus dies Septembris, qui nobis 23. quandoquidem Sol tunc ingreditur Libram. Miraberis, sæpe non solum diem, sed etiam Mensem apud AA. mutatum: Mensem sequentem ferè pro antecedente nominant; & non alia de causa, nisi quia singuli Græcorum Menses, Romanorum binos initiativè & consummativè complectuntur. Hujus varietatis causam (ait Plutarch. in Aristid.) nemo mirari debet, cum illi qui diligentissimè rationem Astro- rum tenere hoc tempore proficentur, aliud alijs mensis principium & exitum agant. Subinde- que ait: Pugnatum quartà Bedromionis die se- cundum Athenienses; secundum Bœotios, vigesi- maseptimà Panemi. Hoc est, Junij, apud Ma- cedon. Sicut in præsentis mense Luna vi- get prioris (& dicimus v. g. in Februario, Lunam Januarij, quia singulorum partem amplectitur) ita quia interfertur mensis Græcus (cujus principium à Sole ingre- diente in Signum) inter binos menses Ro- manos, alij dicunt Januarium, alij Februa- rium, exitum his cogitantibus, & illis tan- tum initium.

5 Hæcine lubenter præmissi, non tam ut Ethnicos intelligas, quam ut sacros AA. in Mensium signatura percipias. Joiephus, Petr. Comestor, Tornicellus, Reutnerus, alijs- que multi, usquequaque mensem secundum pro primo, Aprilem pro Martio, & sic de reliquis, signant. Videtur error primo oculo- rum jactu, maximè contrariante paginà Sacrà; & tamen error non est: igitur Scrip- tura numerat secundum mensem, in quo Lunæ principium: illi verò secundum men- sem, in quo habet exitum. Unde cum Lu- na, à quo mensis Hebræus, binum men- sem Romanum per partes lustrat; est pri- mus mensis, si initium consideratur: se- cundus verò, si consideratur finis. Erit pro- fectò in Martio & Aprili festum, cujus Luna signum; quia utriusque mensis partem illius mensis Luna in curriculo comprehendit. Ad dierum mensium calculum, facile omni- nò negotium: tot erunt profectò, quot

distant à novilunio; sicut inter Græcos quot- distant ab ingressu Solis in Signum; etli nos, uti Latini, aliter numeremus.

6 Theodorus Gaza in Mensib. Attic. ni- mis sudat pro concordantia mensium Græ- corum & Romanorum. Viam demonstra- vimus & breviorè & clariorem non so- lum in menses, sed etiam in dies. Unde ap- tior ad computum ordo Romanor. ex emendatione Julij Caesaris: igitur magis proprium ad anni initium, ubi finis recessus Solis, & principium accessus ad nos: con- sequenterque tempus patet aptissimum, ini- tium incrementi dierum, ac decrementi no- ctium, de quo Censorin. loc. cit. cap. 20. & alij videndi in Isagog. Januar. n. 6. Nobis Christicolis, hoc in tempore, altiore intuitu initium celebratur anni, utpotè summæ collatæ gratiæ memoriale perenne,

Quid est, quod ætænum circum- Sol jam recurrens deserit? Christusne terris nascitur, Qui lucis auget tramitem? Cælum nitescit latius, Grætur & gaudens humus, Scandit gradatim densò Jubar priores lineas.

Carit Prudentius in Cathemer. à v. 1594. His ergo sedulo inspectis, patebit cui ex nostris respondet Græcorum dies: siquidem quum illi ab ingressu Solis in Signum nu- merant mensem; primus illis mensis dies, nobis erit 21. 22. vel 23. Similiter ex natio- nibus, Lunæ in discretionem Mensium se- quentibus primum conjunctionis diem. Pri- mus enim dies numerabitur illis, quo no- bis contigerit novilunium.

7 Erga coaptationem Mensium pere- grinarum nationum, ita variant AA. vel doctissimi in doctrina temporum; ut potius videantur desipere, quam exponere. Vel in- traductione, seu versione discordant Græ- corum interpretes. Raptus Sabinarum à Plutarcho, interprete Lupo Florentino, sig- natur 20. August. interprete Guilielmo Xi- landro, die 18. Unde dicit opportunè Ro- sin. 4. Antiq. cap. 12. Modò contrarium scri- bunt, ut incertus sis, quid potissimum sequa- ris. Sit exemplum, Septimus Mensium Atheniensium (annum incipientium à 22. Maij, Sole percutiente Geminos) dictus An- thesterion, respondet nostro Novembri. A Baptist. Pio, Poster. annotat. cap. 75. dici- tur Aprilis. A Gaza in Mens. Attic. voca- tur November. A Lalamantio de Anni ration. appellatur September. A Guarino signatur Januarius: denique invenies Antheste- rion Martium nostrum, in Append. anno-

Quomodo in nostris noscitur mensis Solaris anti- quari exor- dium?

Cui in bria ma Christus natus?

Prudent.

rat. ad Plutarch. Vir illustr. Non facile ju- dicium ex discordantibus. Quid dicam de intelligentia frequentis præcæ inscriptionis, Ex A. D. K. Jan? id est, Ex ante diem Ka- lend. Januar. Non pridie Kalendas Januar. plu- rimi volunt intelligi, sed in ipsis Kalen- dis; de quo Panvin. Boissard. & Goltz. tam in Cesar, & Octavio, quam in Fast. Totum angiportus. Nec minus negotium faciesit, quo mense principium anni. Vix unus in- venit, qui cum altero consentiat: de di- scordantia queruntur omnes, sed nemo conciliat. Toth, Theoth, vel Tho, est Ægyptio- rum primus mensis. At quid non AA. de tempore, in quo Tho? Kircher. in Prodr. Copr. cap. 5. & in Oedip. Tom. 2. cap. 2. p. 2. class. 7. signat, 29. August. Serar. lib. 2. in Josue, quæst. 25. ab ortu Canicæ, dum Sol ingreditur Leonem: hoc est, 23. Jul. Pe- tav. p. 2. Rationar. cap. 12. can. 1. ait: Neo- menia Thoë tam primo Januarij, quam ulti- mo Decembris. Dicam cum Marone, Eclog. 3. v. 108.

Virgil. Non nostrum, inter vos tantas componere lites.

Ante anni correctionem per Julium Cæsa- rem, idem inter Auctores versabatur; ut

observat Illustriss. Franciscus Blanchini, Pro- legom. in Commentar. Anastasij Bibliothecarij de Vitis Pontificum Romanor. ad Chronolog. consul. & Cesarum, à fol. 152. Ibi enim ante præfatam correctionem di- stinctis diebus gesta illustrium figuntur; quod totum certum & falsum: igitur sæpe annus constabat 440. diebus (cum Tarqui- nientis esset 455.) & mensis plerumque 40. diebus; quousque Cæsar ad 365. reduxit, tribus mensibus intercalatis. Unde cum nec sic cursui Solis (ut juxta tempus responde- rent stationes, posset aptari) alia correctio facta per Augustum successorem in impe- rio; uti suo loco videbimus & annotabimus. Ne igitur sitientem lectorem sine frigida transeam, exhibeo tabulam Mensium apud varias nationes, & anni initia; ut ipse con- ferat, & judicium efformet, vel perficiat, cal- culans cui quis ex diebus respondeat. Ex varijs AA. singula erui, ac præfixi, præut ja- cent apud Bedam, Genebrard. Haye, Kir- cher. Tamay. Reufner. Joann. Crispin. post Lexic. Græc. Gyrard. Redan. Leonclavium, in Republ. Turcar. §. 8. & Cotovicum, in Append. Arab. auctore Alphragano, quò sup. n. 2.

Table with columns for months and corresponding astronomical or historical data. The table is partially obscured by bleed-through from the reverse side of the page.

TA-

Unde va- rietas in Mensium designatio- ne?

Prologus Galeatus,
TABULA MENSIIUM

Signa.	Sub tutela.	Romanor.	Hebræor.	Post capti- tat. Babylon.	Syrorum.	Chaldæor.	Ægyptior.	Græcorum. per Signa.	Athenienf.
Aquarius. die 21.	Junonis.	Januarius.	Undecimus.	Sebeth. id est, Sceptum.	Afchbat: Siubat. ex 28. dieb.	Tybi. 30. dieb.	Mechir. In 26. Ja- nuar.	Hydrochoos. die 20.	Gamelion. die 21.
Pisces. die 19.	Neptuni.	Februarius.	Duodecimus.	Adar. Requies.	Adar. ex 31. d.	Mechir. 29. d.	Phame- noth. In 26. Febr.	Ichthios. die 19.	Elaphobo- lion. d. 19.
Aries. die 21.	Minervæ.	Martius.	Abil. Primus; id est, Miraculum.	Nisan. Fuga. Initium An- ni Sacri.	Nisan. ex 30. d.	Phenemoth. 30. d.	Pharmuthi. In 27. Mart.	Crios. die 18.	Munychion. d. 21.
Taurus. die 21.	Veneris.	Aprilis.	Zio. Secundus; id est, Splendor.	Iiar. Luna.	Eijar. ex 31. d.	Pharmuthi 29. d.	Paony. In 26. April.	Tauros. d. 20.	Targelion. d. 21.
Gemini. die 22.	Apollinis.	Majus.	Tertius.	Siban. Exercitus.	Aziran: Itaziran. ex 30. d.	Pachan. 30. d.	Payni. In 26. Majij.	Didymi. d. 19. Initium Ann.	Sciropho- rion. d. 22. Initium An.
Cancer. die 22.	Mercurij.	Junius.	Quartus.	Tamuz. Incendium.	Tamouz. ex 31. d.	Payni. 29. d.	Epiphi. In 25. Jun.	Carcinos. d. 19.	Hecatombæon. d. 22.
Leo. die 23.	Jovis.	Quintilis. Julius.	Quintus.	Ab. Pater.	Ab. ex 31. d.	Epiphi. 30. d.	Mefori. In 25. Jul.	Leon. d. 20.	Metagit- nion. d. 23.
Virgo. die 23.	Cereris.	Sextilis. Augustus.	Sextus.	Elul. Pernotatio.	Eiloul. ex 30. d.	Mefori. 29. d.	Thoth. Initium Ann. In 29. Aug.	Parthenos. d. 21.	Boedrom- ion. d. 23.
Libra. die 23.	Vulcani.	September.	Septimus. Ethanim. id est, Fortitudo.	Tifri. Virtus. Initium An- ni Civilis.	Thizrin. 1. ex 31. d. Initium Anni.	Toth. 30. d. Initium Anni.	Paophi. In 28. Sept.	Zygius. d. 22.	Marmacte- rion. d. 23.
Scorpius. die 24.	Martis.	October.	Octavus. Bul. id est, Venustas vana.	Marchesnam Defilio.	Thizrin. 2. ex 30. d.	Paophi. 29. d.	Athyr. In 29. Octob.	Scorpius. d. 21.	Pyane- pion. d. 24.
Sagitta- rius. die 23.	Dianæ.	November.	Nonus.	Casseu: Kisleu. Fiducia.	Conon. 1. ex 31. d.	Athir. 30. d.	Cheac. In 27. No- vemb.	Toxotes. d. 22.	Anthefer- rion. d. 23.
Capricor- nus. die 22.	Vestæ.	December.	Decimus.	Teberth. Bonitas Pul- chra.	Conon. 2. ex 31. d.	Chojac. 29. d.	Tybi. In 27. De- cemb.	Ægoceros. d. 21.	Posideon. d. 22.

& totius operis argumentum.
APUD VARIAS NATIONES.

Macedo- num.	Bythinor.	Cypriorum	Cappadoc.	Arabum.	Perfarum.	Æthiopum	Turcarum.	Abissinor.	Mexicanor.
Geritius.	Aphrodi- sios.	Eadios.	Tirix.	1. Zjumada, Gumed: 1.	Mordad- mach.	Lecabit. d. 26. Jan.	Silchidze.	Tuba.	Tlacaxipe- naliztli. d. 6. Febr.
Dyltrus & Diofcurus	Demetrios	Pomeos. Initium Ann.	Mata.	2. Zjumada, Gumed: 2.	Sjahir- mach.	Megabit. 26. Febr.	Mucharem.	Jachatit.	Tozcaeli. 26. Febr. Initium Ann.
Xanticus.	Hereos.	Aphrodi- teos.	Xallathe- ri.	Recieb. Regab & Receb.	Mihirma- ch.	Miazia. 27. Mart.	Sepher.	Masca- ram.	Hueito- zeuzli. 18. Mart.
Artemi- sius.	Hermios.	Apogoni- cos.	Mithri.	Sjaban, Schaben.	Abanma- ch.	Gunbuoth. 26. April.	Rebuil- Evel.	Tiqmit.	Toxali. 6. April.
Dæsius.	Metroos.	Ainicos.	Apomena- ma.	Ramedhan.	Adurma- ch.	Seni. 24. Majij.	Rebuil- Achir.	Paschnes.	Ezalioliz- tli. 26. April.
Panemus, & Lous.	Dionysios.	Jonios.	Ardra. Initium Ann.	Sjavval, & Schevval.	Deimach.	Kmali. 25. Jun.	Dfuma- fiel-Evel.	Peuni.	Tecuilhui- cintli. 16. Majij.
Acus.	Heraclæos.	Cæsaros.	Teroesia.	Dulcada & Dulkaida.	Bahmen- mach.	Nahafi. 25. Jul.	Dfuma- fiel-Achir.	Epip. Initium Ann.	Huciteuil- huitli. 6. Jun.
Gorpiæus.	Dios.	Sebastos.	Osmonia.	Dulhacia & Dulchagia.	Asfendar- mach.	Malarrum. 27. August.	zeb.	Mufri.	Micca- thuitcintli. 26. Jun.
Hyperbe- retæus.	Bendæos. Initium Ann.	Aytocrato- ricos.	Sondara.	Muharram, Mucharen. Initium Ann.	Fervvan- dirmach. Initium Anni.	Techemt. 28. Sept.	Schaban.	Thoth.	Ucimic- cailh. 16. Jul.
Dius.	Stratæos.	Dymarche- xafios.	Artenia.	Tfafer & Sephâr.	Ardahehi- schmach.	Hedar. 28. Octobr. Initium Ann.	Ramadan.	Papa.	Uchpaniztli. 6. August.
Apellæus.	Aræos.	Plucitatos.	Artane- stion.	Rabe prior. Rabie-Evel.	Chodad- mach.	Thechfas. 29. Nov.	Schevval.	Hathur.	Pachtli. 26. August.
Adinæus. Initium Ann.	Periepios.	Archiereos.	Areotata.	Rabe 2. & Rabie- Achir.	Tirmach.	Thir. 28. Decemb.	Silcade. Initium Ann.	Chiach.	Hueipa- chli. 16. Sept.